

drivende er jo i alle andre Virksomheder, at vedkommende har Ejendomsret eller Brugsret over Virksomheden, disponerer selvstændigt, modtager Ordre og paatager sig Entrepriser, og i saa Fald har han Forsikringspligten, medens de, der ikke har en saadan Ejendoms- eller Brugsret, betragtes som Lønarbejdere og skal være forsikrede. Derfor er den i § 54 anførte Definition af Begrebet Partfisker som selvstændig næringsdrivende efter min Opfattelse rigtig og i Overensstemmelse med hidtidig Praksis. Under Betegnelsen Partfisker falder saadanne Personer, der er Medejere af eller mod Erlæggelse af Forpagnings- eller Lejeafgift har Brugsretten over Skibet eller Redskaberne, der benyttes til Fiskeri, og de Fiskere, som ikke har Medejendomsret eller Brugsret til Baaden eller Redskaberne, maa som nu betragtes som Lønarbejdere uden Hensyn til selve Lønningemetoden.

Forsikringsspørgsmaalet med Hensyn til Søens næringsdrivende har hidtil været ordnet saaledes, at der var 3 gensidige Forsikringsselskaber. Der foreslaas nu en Sammenslutning til eet Selskab, men med to Afdelinger. Dette er en Ordning, der synes jeg, organisatorisk set maa betragtes som et Fremskridt, og det vil sikkert heller ikke fejle, at man ved denne Ordning ogsaa vil kunne opnaa nogen Besparelse med Hensyn til Administrationsudgifterne, ligesom Grænsestridighederne ganske af sig selv vil ophøre. Der foreslaas en ganske lille Forhøjelse af Statstilskuddet til Nedsættelse af Præmierne for Fiskeriet og Sejlskibstarten, altsaa for Medlemmerne af Forsikringsforbundets Afdeling B. Jeg vil gerne udtale Haabet om, at denne Bestemmelse maa blive ophøjet til Lov. Der er jo kun Grund til, hvor Faren er saa stor og Præmien som Følge deraf betydelig, at komme disse næringsdrivende til Hjælp.

Et eller andet æret Medlem har maaske i Forslaget søgt efter en Løsning af Spørgsmaalet om Oprettelse af en Statsanstalt for lovpligtig Forsikring. Fra vor Side er denne Tanke, som bekendt, blevet fremsat til Drøftelse flere Gange, ligesom vi ogsaa har stillet Ændringsforslag i saa Henseende. I det foreliggende Forslag er dette Spørgsmaal imidlertid ikke medtaget, lige saa lidt som der fra vor Side vil blive stillet Krav om at optage det. Der er nemlig, siden vi i Fjor havde Forslaget om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde til Behandling, sket dette, at den højtærede Minister den 8. August 1924 har henvendt sig til Arbejderforsikrings-Raadet og an-

modet dette om at optage hele Spørgsmaalet til Overvejelse og lade denne Overvejelse resultere i, at Raadet fremsætter en Plan om Statens Overtagelse af den lovpligtige Ulykkesforsikring her i Danmark. Det er da ret naturligt, at den højtærede Minister ikke har taget Spørgsmaalet med i Lovforslaget, men afventer Resultatet af de Overvejelser, Arbejderforsikrings-Raadet for Tiden beskæftiger sig med, og vi vil saa heller ikke fra vor Side — idet vi finder dette Standpunkt rigtigt og fornuftigt — tage dette Spørgsmaal op nu ved at stille Ændringsforslag.

Da Tanken om disse forskellige Fremskridt, som jeg her har nævnt, og som findes i Lovforslaget, har været fremme tidligere under Forhandlingerne, ogsaa under Udvalgsforhandlingerne, og ikke da er blevet mødt egentlig afvisende, men derimod med Velvillie og ret betydelig Forstaaelse, gaar jeg ud fra, at da der nu fra Ministeriets Side er stillet Forslag om en positiv Løsning af disse Spørgsmaal, vil der ogsaa derom kunne skabes Enighed i Udvalget. Idet jeg udtaler dette Haab, skal jeg tillade mig paa mit Partis Vegne at anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting.

Jensen (Broby): Som nævnt af den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti havde vi i Fjor et Lovforslag om denne Sag fremme til Behandling; Forslaget naaede dog ikke længere end til Udvalget. Dette Forslag, der var fremsat af forhenværende Indenrigsminister Kragh, vil jeg i mangt og meget kunne holde mig til.

Gennem Loven om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde er der paalagt Arbejdsgiverne ret betydelige Udgifter, og man maa derfor være opmærksom paa, at disse Udgifter virkelig udredes til Gavn for de forsikrede, at de forsikrede kommer til at nyde godt af de for dem betalte høje Præmier, og man maa fra de forsikringspligtiges Side kræve, at alle Selskaber ansætter saa lave Præmier, som paa det bestaaende Lovgrundlag er muligt. Man maa kræve, at der ikke paa de forsikringspligtige lægges lovtvungne Byrder, som staar i Misforhold til det, de forsikrede kan opnaa, men at de forsikringspligtige i Tilfælde, hvor Nydelsesretten i Henhold til Forsikringsloven beskæres, fritages for at betale de Præmier, der foreskrives. Man maa kræve, at ikke nye Byrder, som efter mit Partis Mening ikke vedrører de forsikringspligtige, men vedrører de forsikredes